

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת תצוה
יא אדר א'
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 20
(72)

ארויסגעזעהן דורך מוסדות היכל הקודש הרמ"ב

לאנד איר ערשטן נאמען - זאל ווערן קעניג, צוליב דעם לאזט מען קיינעם נישט אריין אין דער מדינה אויסער אז ער נעמט זיך אונטער דאס צו טון. אזוי ווי דער אמת'ער בן מלך איז שוין געווארן א 'מבין דבר מתוך דבר' האט ער פארשטאנען אז עס איז נא מעגליך ער זאל עס קענען טון, האט ער זיי געזאגט מען זאל אים אריין לאזן ווייל ער נעמט זיך אומצוקערן דעם ערשטן נאמען פאר דעם מדינה.

זיי זוכן דעם צדיק

מיר האבן שוין גערעדט וואס דער רבי מיינט דא, אז אמאל האט מען גערופן דער מדינה: "דאס נארישער לאנד און דער קלוגער מלכות". אלע האבן געלעבט מיט דעם אז עס איז א 'קלוגער מלכות', דאס מיינט, מען ווייסט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן און מיר זענען 'דאס נארישער לאנד', מיר זענען גארנישט, מיר זענען נאריגים. אבער ווען דער קעניג איז געשטארבן האט זיך עס געגעבן א טויש, עס איז געווארן: "דאס קלוגער לאנד און דער נארישער מלכות", אלע האבן זיך אנגעהויבן האלטן קלוגער, מיר פארשטייען בעסער פון די חכמים, מיר פארשטייען בעסער פון די תורה רחמנא לצלן. זוכן זיי יעצט דעם צדיק וואס וועט זוכה זיין צוריק אריין צו ברענגען אין דער מדינה איר ערשטן נאמען, מען זאל צוריק אנהייבן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אין ישיבה האבן מיר שוין געלערנט דעם שטיקל, אבער עס איז גאר א שיינע שטיקל וואס מען קען רעדן דערפון יעדע וואך ביי ספורי מעשיות, וועלן מיר דא אנהייבן נאכאמאל.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און מע האט מודיע גיווען די שרים אז סע גיפנט זיך אזו איין מענטש. וואס ער וויל זיך דם אונטער נעמען ער זאל אומקערן דער מדינה דעם ערשטן נאמען. האט מען אים גיבראכט צו די שרים פון דער מדינה. האבן אים די שרים גיזאגט. דו זאלסט וויסן. אז מיר זענען אויך קיין נערנים נישט חס ושלום. נאר דער מלך וואס סע גיווען. ער איז גיווען א ווילד גרויסער חכם זייער.

שבת קודש פרשת משפטים, מברכים הודש אדר ראשון, שנת תשפ"ב לפ"ק קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך וכו' שפחה שנתחלפו.

לעבן מיט'ן אייבערשטן

אין קורצן פון פריער: דער רבי דערציילט די מעשה פונעם בן מלך און בן שפחה וואס זענען פארביטן געווארן און מען האט פארטריבן דעם אמת'ער בן מלך. זייענדיג אין וואלד איז ער געבען אראפגעפאלן אין ביטערע עבירות רחמנא לצלן האבנדיג קשיות אויפ'ן אייבערשטן פארוואס קומט זיך אים ער זאל זיין פארטריבן וכו'. ביז ער איז געווארן מקורב צום מענטש פון וואלד, דאס איז דער צדיק, האט ער זיך צוריק געכאפט צום אייבערשטן, דער צדיק האט אים געוויזן ווי אזוי צו לעבן מיט'ן אייבערשטן. און האט אים געגעבן א כלי וואס אז מען לייגט איר ארויף אויף א בהמה הייבט עס אן צו שפילן א הערליכע ניגון. דאס מיינט, ער האט אים אויסגעלערנט אז אין וואס פאר א מדרגה א מענטש זאל נאר זיין, אפילו ער איז אזוי געפאלן אין די בחינה פון א 'בהמה', קען ער אויך זינגען און דאנקען דעם אייבערשטן. דערנאך איז דער אמת'ער בן מלך שוין געווארן א 'מבין דבר מתוך דבר'.

עס איז נא מעגליך

דער מענטש פון וואלד האט אים געזאגט ער זאל גיין צו דער מדינה וואס הייסט "דאס נארישער לאנד און דער קלוגער מלכות", איז ער אהין געגאנגען, ווען ער איז געקומען צום טויער האט מען אים נישט געוואלט אריין לאזן, ווייל ביז היינט פלעגט מען רופן דער מדינה "דאס נארישער לאנד און דער קלוגער מלכות", און היינט רופט מען דאס שוין "דאס קלוגער לאנד און דער נארישער מלכות", האט דער פריערדיגער קעניג געלאזט צוואה אז וועט עס נעמט זיך אונטער אומצוקערן צום

כּי זֶה כָּל הָאָדָם

מוֹהֲרָא"ש זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה זָאגְט (סֵפֶר נְהַרֵי אֶפְרַסְמוֹן), דְּעַר מְעַנְטֶשׁ אִיז מְרַמֵּז אויפ'ן צְדִיק, וואס אויף אים זאגט דער פֿסוק (קֹהֶלֶת יב, ג'): "כּי זֶה כָּל הָאָדָם", דער צדיק ווערט אָנגערופֿן מְעַנְטֶשׁ (עֵינן בְּרֻכּוֹת ו); האט דער אַמֵּת'ער בֵּן מֶלֶךְ פֿאַרשטאַנען, אויב מען שטעלט זיך אויף דער וועלט געבן דעם צדיק, מען פאלגט זיינע עצות, ווערט מען געראטעוועט פון אלע שלעכטס.

נאך מער אפילו אז מען זאל נעמען דעם מענשן און מען זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין. אזוי וועט קענען איטליכער מענטש אריין גיין בשלום אין דעם גארטן אריין. (אזוי האט אלץ פארשטאנען דער אמת'ער בן מלך ווייל ער איז גווען א מכין דבר מתוך דבר) האט ער זיך אויפגיהויבן און איז אריין גינגאנגען אין דעם גארטן אריין. און תיכף ווי מען האט אים אָנגעהויבן צו יאגן. איז ער גינגאנגען און האט זיך גישטעלט לעבין דעם מענטשן וואס מען גישטאנען לעבין דעם גארטן פון דרויסן און דורך דעם איז ער ארויס בשלום און מען האט אים גאר נישט געזאגט ווארין אנדערע אז זיי זענען אריין גינגאנגען אין דעם גארטן און מען האט זיי אָנגעהויבן צו יאגן. זענען זיי אנטלויפן גווארין מיט גרום פֿהלה זייער. און זיי זענען גישלאגן גווארין דורך דעם. און ער איז ארויס בשלום ושלום. דורך דעם וואס ער האט זיך גישטעלט לעבין דעם מענטשן. און די שרים האבן דאס גיזעהן און האבן זיך זייער פֿאַרווינדערט. וואס ער איז ארויס בשלום. דערנאך האט ער גייהיסן (דרייט דער אמת'ער בן מלך האט גייהיסן) אז מען זאל נעמען דעם מענשן. און מען זאל אים אריין שטעלן אינעווייניק אין דעם גארטן אריין האט מען אזוי גיטאן. אזוי זענען אלע שרים אריין גינגאנגען אין דעם גארטן אריין און זיי זענען זיך דארט דורך גינגאנגען און זענען ארויס בשלום.

דער גיהנם אליינס

מוֹהֲרָא"ש אִיז דאס זייער שיינ מסביר, אז דער גארטן איז די וועלט וואס דער אייבערשטער האט באשאפן אזוי הערליך און שיינ, אָבער ווען מען ווערט עלטער, מען הייבט אָן לעבן, הייבט זיך אָן אַ יאָגעניש, מענטשן זאָגן: "דא איז דער גיהנם אליינס", יעדער איינער האט זיך זיינע צרות וואס יאגן אים, מען יאגט און מען יאגט, קיינער ווייסט אפילו נישט וואס יאגט, יעדער איינער אין אנדערע יאגענישן, איינער אין יאגעניש פון געלט, איינער אין יאגעניש פון 'פֿבוֹד' און איינער אין יאגעניש פון 'פֿאַוֹת רְעוֹת' רחמנא לצלן, און מען ווערט צעקלאפט און צעשלאגן.

די ספרים פונעם צדיק

דער אמת'ער בן מלך האט אנטפלעקט א וועג ווי אזוי מען קען לעבן דא אויף דער וועלט א גוט לעבן, אז מען טוט איין זאך: "מען שטעלט זיך געבן דעם צדיק", דורך דעם וואס מען לערנט די ספרים פונעם צדיק, ווייל דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצב): "פֿניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק, געפונט זיך אין זיינע ספרים.

וואס אקעגן אים. זענען מיר אלע גווען נערנים. איבער דעם פלעגט מען די מדינה צו רופן דאס נירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. דערנאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיבליבן דער בן מלך. און דער בן מלך איז אויך א חכם. גאר אקעגן איז ער גאר קיין חכם נישט. איבער דעם רופט מען היינט די מדינה פארקערט. דאס קלוגע לאנד און דער נירישער מלכות. האט דער מלך צוואה גלאט אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א חכם וואס ער זאל קענען אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. זאל ער זיין מלך. און האט אָנגיזאגט דעם זון אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א מענטש. זאל ער אים אפמערעטן די מלכות. דרייט אז סע וועט זיך גיפנען אזוי א חכם. וואס ער וועט זיין אזוי א ווילד גרויסער חכם. וואס אקעגן אים וועלן זיי אלע זיין נערנים. זאל ער ווערן מלך. ווארין דער מענטש וועט זיך ווידער אומקערן צו דער מדינה דעם ערשטן נאמען. דאס נירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. ווארין זיי זענען זיך אלע נערנים אקעגן אים. נכון זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט דורך דא אונטער (אזוי האבן אלץ די שרים צו אים גיזאגט).

נאך האבן זיי אים גיזאגט די פֿרום וועט זיין אויב דו ביסט אזוי א חכם. באשר סע איז דא פֿאַרהאנדן א גארטן וואס סע איז איבער גיבליבן פון דעם מלך וואס סע גווען. וואס ער איז גווען זייער א גרויסער חכם. און דער גארטן איז זייער א ווילד חידוש. סע וואקסן אין אים כלי מתכות (דרייט כלים פון אייזן ווארג) זילפערנע כלים און גילדענע כלים. און ער איז א ווילד חידוש זייער.

נאך מען קען נישט אריין גיין אין דעם גארטן. ווארין אז איין מענטש גייט אין אים אריין. אזוי הייבט מען אָן תיכף צו יאגן. און מען יאגט. און ער שרייט און ער ווייסט גאר נישט און זעהט גאר נישט ווער סע יאגט אים און אזוי יאגט מען אים אלץ ביז מען מאכט אים אנטלויפן פון דעם גארטן. נכון וועלן מיר זעהן אויב דו ביסט איין חכם. אז דו וועסט קענען אריין גיין אים דעם גארטן. האט ער גיפֿעגט צו מען שלאגט דעם מענשן וואס ער גייט אריין. האבן זיי גיזאגט. דער עיקר איז מען יאגט אים. און ער ווייסט גאר נישט ווער סע יאגט אים. און ער מוז אנטלויפן מיט גרום פֿהלה זייער. ווארין אזוי האבן זיי דערציילט מענשן וואס זיי זענען אהין אריין גינגאנגען. (אזוי האבן אלץ גיזאגט די שרים צו דעם אמת'ער בן מלך).

האט ער זיך אויף גייהויבן און איז גינגאנגען צו דעם גארטן. האט ער גיזעהן סע איז פֿאַרהאנדן א מויער ארום אים. און דער מויער איז אויפן. און סע קיין שומרים דארט נישט פֿאַרהאנדן. ווארין מען פֿאַדארף בודאי נישט קיין שומרים צו דעם גארטן (ווארין סע קאן זיך קיינער אין אים נישט אריין גיין כּנ"ל) איז ער גינגאנגען ביי דעם גארטן (דרייט דער אמת'ער בן מלך) האט ער א קוק גיטאן. האט ער דערזעהן אז סע שטייט דארט לעבין דעם גארטן א מענש. דרייט סע איז דארט גווען אים גימאלט א מענטש. האט ער ווייטער א קוק גיטאן האט ער גיזעהן אז איבער דעם מענשן איז פֿאַרהאנדן איין סאבליצט. און דארט שטייט אָנגישריבן אז דער מענש. דאס איז גווען א מלך פֿאַר כּמה מאות שנים. (פֿאַר וויפֿיל הונדערט יאר) און אין די צייטן פון דעם מלך איז גווען שלום. ווארין ביז דעם מלך איז גווען מלחמות. און אזוי נאך אים איז גווען מלחמות און אין די טעג פון דעם מלך איז גווען שלום.

האט ער פֿאַרשטאנען. ווארין ער איז זיך שוין גווען א מכין דבר מתוך דבר. אז סע איז גאר גווענט אין דעם מענטשן. אז מען גייט אין דעם גארטן אריין און מען הייבט אָן צו יאגן. באדארף מען גאר נישט צו אנטלויפן גאר מען זאל זיך שטעלן לעבין דעם מענטשן דורך דעם וועט מען ניצול ווערן.

אַראַפּ געברענגט אין אַ לייכטע שפּראַך

עס איז מורא'דיגע זאך אז מען מאכט זיך א שיעור אין רבי'נס ספרים, לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המדות; אזוי אויך אין די ספרים פון מוהרא"ש, די בריוו פון 'אשר בנחל' וואס מוהרא"ש האט צוזאמגענומען פון אלע ספרים פון רבי'ן, און עס אַראַפּ געברענגט אין אַ לייכטע שפּראַך אז מיר זאלן עס קענען פארשטיין. און אויך די בריוו פון 'עצתו אמונה', וואס איז גענומען פון די ווערטער פון מוהרא"ש - אן קיין צוגעלייגטע חידושים, נאר מער אַראַפּ געברענגט פאר אונז.

מען דארף אַראַפּ גיין נאך גיידריגער

מוהרא"ש האט געגעבן דעם לעצטן ליל שישי שיעור אין באַראַ פאַרק 'פּרשת וארא תשע"ה', מוהרא"ש איז שוין דעמאלט געווען זייער שוואך, ער האט געהאט לוקימ"ע (יענע מחלה אין די בלוט) לא עלינו. ווען ער איז צוריק געקומען קיין אמעריקע נאכ'ן ווילן א שטיק צייט אין אַרץ ישׂראל האט ער געזאגט פאר אנשי שלומינו: "ווען איך וועל אוועק גיין פון די וועלט זאל מען אריין גיין אין מיין דירה אין יבניאל וועט מען טרעפן די צוואה אנגעגרייט אויפ'ן טיש", אזוי איז געווען, מוהרא"ש האט שוין געהאט אנגעגרייט זיין צוואה אויפ'ן טיש איידער ער איז צוריק געפארן קיין אמעריקע. ביים יענעם שיעור האט מוהרא"ש גערעדט רוב צייט וועגן די ישיבה; נאכ'ן שיעור בין איך אריין צו מוהרא"ש אין צימער, מוהרא"ש האט זייער לאנג געשמעקט מיט מיר, איין און א האלב שעה, בתוך הדברים האט מיר מוהרא"ש דאס געזאגט: "איך האב אַראַפּ געברענגט דעם רבי'ן דאס מערסטע וואס איך קען, איך קען נישט אַראַפּ גיין גיידריגער, יעצט זע איך ווי דער דור פאלט אזוי שטארק, מען דארף אַראַפּ גיין נאך גיידריגער, אבער איך קען דאס נישט", מוהרא"ש האט מיר דערציילט וואס עס גייט אריבער אויף די יוגנט, פרישע טמאות; עס גייט אזוי גיידריג, עס האלט ביי ברידער מיט שוועסטער וכו' וכו', מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "איך קען דאס מער נישט נעמען".

פאַרוואס דאַרפסטו לערנען בּרַטנאָרה? ...

מענטשן אויבער חכמים פרעגן: "פאַרוואס גייט עטץ הפצה מיט 'אשר בנחל', גייטס הפצה מיט'ן 'לקוטי מוהר"ן'?" האב איך געהערט א גוט ווארט פון המפיץ הגדול רבי ... גרו יאיר, אז מען קען דאך פרעגן די זעלבע קשׂיא ביים לערנען תורה, "פאַרוואס דאַרפסטו לערנען בּרַטנאָרה, קענסט דאך לערנען דעם משנה אליינס" ... נאר איך לערן דעם בּרַטנאָרה ווייל ער איז מיר מסביר וואס שטייט אין די משנה, און אז איך פארשטיי נישט קיין בּרַטנאָרה נעם איך אן אנדערער ספר וואס איך פארשטיי

יא, דאס טוען די צדיקים, דער צדיק איז מסביר וואס די פריערדיגע צדיקים זאגן, און אז איך פארשטיי נאכאלץ נישט גייט דער צדיק אַראַפּ נאך גיידריגער כדי איך זאל עס פארשטיין.

יעדן טאג אַ נייע רוח סערה

אזוי ווי דער רבי דערציילט אין די מעשה פונעם בעל תפלה (ספורי מעשיות, מעשה יב) אז דער בעל תפלה האט געהאט זיין וועג און דער גבור האט געהאט זיין וועג, אבער ווען די וועלט איז חרוב געווארן, עס איז געקומען דער רוח סערה, דארף מען שוין זוכן א נייע וועג. דאס זענען די אלע ספרים וואס מוהרא"ש האט געשריבן, דאס איז געשריבן פאר אונזער דור, מיר האבן יעדן טאג א נייע רוח סערה, דארפן מיר טרעפן די נייע וועגן וואס רעדט צו אונז, אז מיר זאלן אויך קענען דורך גיין די וועלט אן די גאנצע יאגעניש.

וואס זענען דעם רבי'נס עצות?

אז עס הייבט אן יאגן, שטעלט מען זיך געבן דעם מענטש, מען דערמאנט זיך פון רבי'ן און זיינע הייליגע עצות. וואס זענען דעם רבי'נס עצות? די עצה פון 'התבודדות'; דער רבי לערנט אונז אויס מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן. דאס קומט צוניץ אין יעדן פאל אין לעבן, ווען א מענטש פאלט אריין אין א פראבלעם מיט סיי וועם, מיט משפחה, ווייב, קינדער, געשוויסטער, א מענטש ווייסט נישט צי ער זאל יא טון אדער נישט טון, דערמאן זיך וואס דער רבי זאגט אין אזא פאל, דערמאן זיך וואס מוהרא"ש זאגט אין אזא פאל, די עצה איז 'תפלה והתבודדות', וועסטו זיך קענען אן עצה געבן.

איך הייב אן פון יעצט

זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם וואס זאל איך טון, העלף מיר", "רבנו של עולם איך האב נישט קיין פרנסה", "רבנו של עולם איך דארף שלום בית", "רבנו של עולם איך הייב אן פון יעצט", "רבנו של עולם איך וויל זיין ערליך", אזוי זאלסטו בעטן פונעם אייבערשטן יעדע זאך וואס דו דארפסט. דער רבי האט געזאגט: "איך האב גע'פועלט' ביים אייבערשטן אז ווען מען וועט זיך דערמאנען פון מיר וועט מען ווערן פקטן שנולד"; אז מען דערמאנט זיך פון רבי'ן מאכט מען אפ: וואס איז געווען איז געווען, איך הייב אן פון יעצט א נייע לעבן, איך הייב אן פון יעצט צו זיין ערליך, איך הייב אן פון יעצט צו דאווענען, און אז איך האב זיך אויפגערעגט, גיי איך פון יעצט זיך מער נישט אויפ'רעגן.

אזא מתנה פון רבי'ן

'התבודדות' איז דאך אזא מתנה; ווען מען הייבט אן צו לעבן דערמיט, איז שוין שווער זיך צו דערמאנען ווי

זאלן זיך האלטן, מוזטו האבן נאך א רבי, דו קענסט
 נעמען מוהרא"ש אלס דיין רבי, אבער דו מוזט האבן נאך
 א רבי וואו דו זאלסט גיין מיט דיינע קינדער צום טיש",
 מען האט געמוזט טאנצן אויף צוויי חתונות, מען האט
 נישט געקענט רעדן פון רבי'ן אינדערהיים צו די קינדער,
 מען האט גאר געקענט רעדן פון רבי'ן באהאלטענערהייט,
 אבער היינט אז מיר האבן שוין ברוך השם א תלמוד תורה
 און א סקול קען מען רעדן אפן פון רבי'ן. איך שעם זיך
 נישט מיט'ן רבי'ן, איך בין א ברוסלב'ער און איך וואוין אין
 ברוסלב, מיינע קינדער זענען ברוסלב, און איך וויל שטיין
 געבן רבי'ן.

האב איך זיך געכטן מתבודד געווען?

אבער מען קען שוין זיין אין היכל הקודש, מען קען
 וואוינען אין ברוסלב, און מען פארגעסט פונעם רבי'ן,
 מען פארגעסט פון די עצות פון רבי'ן. לאמיר זיך מאכן
 א חשבון, 'האב איך זיך געכטן מתבודד געווען?' 'האב
 איך גענומען א מינוט צוויי זיך אוועק געזעצט אין א זייט
 און זיך אויסגעשמועסט מיט'ן אייבערשטן?' תפלה איז
 איין זאך און התבודדות איז א אנדערע זאך; תפלה איז:
 "באשעפער העלף מיר", און התבודדות איז מען שמועסט
 מיט'ן אייבערשטן: "רבונו של עולם וואס וועט זיין מיט
 מיר, איך יאג און איך יאג, איך ווייס אפילו נישט פארוואס
 איך יאג, ווען ווען איך עפעס טון פאר תכלית?"

ער איז געווארן אינגאנצן אויפגעשאקלט

איין טאג די וואך איז ארויפגעקומען א אינגערמאן אין
 ישיבה, ער איז שוין נישט ארויף געקומען עטליכע יאר,
 איך פרעג אים וואס איז געשען, זאגט ער מיר ער האט
 געהאט א דזשאב אויף די גאס האט ער זיך דערמאנט פון
 ישיבה איז ער ארויפגעקומען, ער האט אויסגעווארט דעם
 שיעור וואס איך געב פאר די בחורים פינף אוןיגער, נאכ'ן
 שיעור פרעג איך אים: "וואס הערט זיך?" זע איך ווי ער איז
 געווארן אינגאנצן אויפגעשאקלט, ער זאגט מיר: "איך כאפ
 זיך יעצט, אז שוין יארן יארן וואס איך בוי א ביזנעס, מיין
 גאנצע קאפ ליגט אין ביזנעס און איך האב גארנישט מיט
 מיין ווייב און קינדער", ווי נאר ער האט געהערט דיבורים
 פון רבי'ן האט ער זיך אויפגעכאפט, וואס גייט פאר מיט
 מיר? איך בוי טאקע א ביזנעס און איך בין מצליח, אבער
 איך דארף דאך אנהייבן טון עפעס פאר תכלית! מען מוז
 זיך שטעלן געבן דעם רבי'ן, הערן דעם רבי'נס דיבורים,
 און דאן וועט קיינער נישט יאגן, דו וועסט אהיים גיין צו
 דיין ווייב און קינדער, דו וועסט קומען אין שול דאווענען
 שחרית, מנחה און מעריב, דו וועסט עפענען א חומש, דו
 וועסט מעביר סדרה זיין, דו וועסט עפענען א משניות זאגן
 אפאר פרקים משניות, אדער אפילו נאר איין פרק משניות.

(המשך אם ירצה השם קומענדיגע וואך)

אזוי מען האט געלעבט פארדעם. אן התבודדות ווערט א
 מענטש געיאגט פון אלע זייטן, ער ווייסט נישט וואס צו
 טון, ער שלאגט זיך מיט דעם און מיט יענעם; מען קען
 דאך נישט אליינס אויסטראכטן ווי אזוי מען דארף רעדן צו
 א ווייב, צו א טאטע, צו א שווער וכדומה, דערפאר פאלן
 שטיקער פון מענטשן, מען שלאגט זיך ארום איינער מיט'ן
 צווייטן און ביידע ליידן, אבער אז מען פאלגט דעם צדיק,
 מען שמועסט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, הייבט
 מען אן לעבן און מען קען אדורך גיין דעם גארטן בשלום.

העלפן די גאנצע משפחה

און אז מען שטייט געבן רבי'ן קען מען שוין אויך העלפן
 אנדערע דורך גיין דעם גארטן בשלום, מען קען העלפן די
 גאנצע משפחה אז מען זאגט זיי איבער די עצות פון רבי'ן.

זיי האבן אויך געזען דעם מענטש

מען זעט אבער אן אינטערעסאנטע זאך, די שרים זענען
 דאך געווען קלוגע מענטשן, זיי האבן אויך געזען דעם
 מענטש אינעם גארטן, דאך האבן זיי נישט געקענט אריין
 גיין אינעם גארטן ווייל זיי האבן זיך נישט געשטעלט געבן
 דעם מענטש. די זעלבע זאך איז עס מיט'ן צדיק; איבעראל
 ווייסן מענטשן פון רבי'ן, מען גלייבט אין רבי'ן, געוויסע
 האבן אפילו א לקוטי מוהר"ן אינדערהיים, אבער וויבאלד
 זיי שטעלן זיך נישט געבן רבי'ן, קענען זיי נישט דורך גיין
 די וועלט רואיג.

גאנצע שטוב לעבט מיט'ן רבי'ן

עס איז נישט גענוג צו וויסן פון רבי'ן און עס לאזן אין
 דער זייט, נאר מען דארף אריין נעמען דעם רבי'ן אין זיך
 אלס חלק פון לעבן. ווען דער הייליגער רבי נתן זכרונ
 לברכה איז געקומען דעם ערשטן מאל צום רבי'ן, איז ער
 אויפ'ן וועג איינגעשטאנען ביי איינעם א ברוסלב'ער חסיד,
 האט רבי נתן זייער אויסגעלויבט יענעם איד זאגענדיג:
 איך האב געזען אז זיין גאנצע שטוב לעבט מיט'ן רבי'ן,
 נישט נאר ער פאר זיך, נאר זיין גאנצע שטוב, זיין ווייב און
 קינדער לעבן מיט'ן רבי'ן.

טאנצן אויף צוויי חתונות

עס איז דא אסאך מענטשן וואס נעמען שטילערהייט
 חיזוק פון רבי'ן, אבער עס איז גאר אנדערש אז מען לעבט
 מיט'ן רבי'ן, מען רעדט פון רבי'נס עצות און מען רעדט צו
 די קינדער פון רבי'ן. מיר האבן א באזונדערע מתנה פונעם
 אייבערשטן אז מיר האבן א חדר און סקול וואס מען רעדט
 פון רבי'ן; ווען איך בין אנגעקומען אין 'היכל הקודש',
 און אנגעהויבן לעבן מיט די עצות פון רבי'ן, האב איך
 נאך געהאט גאר קליינע קינדער, זיי האבן געלערנט אין
 אנדערע מוסדות, האבן עטליכע עלטערע אינגעלייט פון
 היכל הקודש מיר געזאגט: "אויב דו ווילסט דיינע קינדער